



Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego
oraz ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt
(druk nr 343)

Uchwalona w dniu 26 stycznia 2007 r. ustawa o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego oraz ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, wypracowana przez Sejm na podstawie projektu rządowego z druku nr 1163, ma na celu uregulowanie kwestii dotyczących produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, tj. mięsa pozyskiwanego z utrzymywanych w gospodarstwie świń, owiec, kóz, cieląt do szóstego miesiąca życia, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych. Przepisy Unii Europejskiej nie regulują kwestii pozyskiwania mięsa przeznaczonego na użytek własny w gospodarstwie, pozostawiając te sprawy do uregulowania przez państwo członkowskie.

W nowelizacji, w przepisie dodanym w art. 17 ust. 1a, dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa, utrzymywanych w tym gospodarstwie świń, owiec, kóz, cieląt do szóstego miesiąca życia, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych. Określenie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt, uboju na terenie gospodarstwa, badania poubojowego oraz sposobu znakowania mięsa takich zwierząt, nastąpi w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa (delegacja ustawowa dodana w nowelizowanej ustawie w art. 11a).

Ponadto nowelizacja wprowadza i doprecyzowuje przepisy dotyczące zaopatrywania produktów pochodzenia zwierzęcego w świadectwa zdrowia i inne dokumenty (w art. 9 dodany ust. 2a) oraz określa wymogi dla produktów pochodzenia zwierzęcego wywożonych do państw trzecich (dodany art. 9a).

Uwagi szczegółowe:**Do art. 1 pkt 3**

W art. 9, którego przepisy zawierają wymogi dotyczące stanu zdrowotnego zwierząt, z których pozyskiwane są produkty, wprowadza się przepis obligujący do zaopatrywania produktów pochodzenia zwierzęcego wprowadzanych na rynek w świadectwa zdrowia lub inne dokumenty. Wymóg w tym przepisie odnosi się tylko do dokumentów stwierdzających spełnienie wymagań weterynaryjnych w zakresie nieuregulowanym w przepisach unijnych, określonych w drodze rozporządzenia wykonawczego przez właściwego ministra.

Wątpliwość natury legislacyjnej, budzi miejsce (przepis), w którym dodaje się tę regulację.

Do art. 1 pkt 4

W dodawanym art. 9a określa się wymogi dla produktów pochodzenia zwierzęcego wywożonych do państw trzecich. Ustawa nie definiuje pojęcia państw trzecich, w związku z tym należy wyjaśnić, czy pojęcie to obejmuje wszystkie państwa niebędące członkami Unii Europejskiej, czy też z pojęcia tego wyłączona jest Islandia, Lichtenstein i Norwegia, jako strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W razie potrzeby zdefiniowania tego pojęcia, należałoby definicję państwa trzeciego wprowadzić do art. 5 w pkt 6.

Do art. 1 pkt 12

1) Przepis karny zawarty w art. 25 pkt 1 wymaga poprawienia, bowiem jest niezrozumiały. Nie jest on wprawdzie zmieniany obecną nowelizacją, jednak uwaga Biura Legislacyjnego, zgłoszona w opinii w trakcie uchwalania nowelizowanej ustawy, pozostaje aktualna.

2) Przepisy karne zawarte w art. 25 pkt 4 i 5 dotyczą kar z tytułu niedopełnienia przez wprowadzającego produkty pochodzenia zwierzęcego na rynek obowiązków związanych z nakładaniem plomb na środki transportu. Do nakładania plomb uprawnione są organy Inspekcji Weterynaryjnej (art. 9a ust. 3). Zdaniem Biura Legislacyjnego przepis wymaga przeredagowania.

Opracowała Hanna Kaśnikowska